

Ex oriente lux

POLOONIA CHARKOWA

Nr 12 (110)
2011 r.

PISMO STOWARZYSZENIA KULTURY
POLSKIEJ W CHARKOWIE

www.polonia.kharkov.ua

Radosnych Świąt! Pomyślności w Nowym Roku!

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku 2012 wszystkim Czytelnikom składamy najlepsze życzenia dobrego zdrowia, pogody ducha i wytrwałości.

Niech nowo narodzony Jezus Chrystus będzie źródłem nieskończonych łask, radości i pokoju.

Niech pod świąteczną choinką znajdzie się szczę-

ście, życzliwość i wzajemne zrozumienie.

Życzymy, aby 2012 rok przyniósł spokój, bezpieczeństwo i dostatek oraz wiele powodów do radości, a przede wszystkim spełnienie marzeń!

Zespół redakcyjny gazety „Polonia Charkowa”

W numerze m. in.:

- Bóg się rodzi, moc truchleje...
- Każdy może być Mikołajem
- Kraków: Żywa szopka pod "Oknem papieskim"
- Posiedzenie ZG Związku Polaków na Ukrainie
- Znamy terminarz UEFA EURO 2012

- Tradycyjny Opłatek w Domu Polonii
- Вивчаємо польську культуру
- Нагороди від Харківської міської ради
- Hej kołęda, kołęda
- Kuchnia polska: Wigilijne kotlety grzybowo-orzechowe

Bóg się rodzi, moc truchleje...

Pierwsza wzmianka o Bożym Narodzeniu pochodzi z 354 roku, a zamieszcza ją rzymski kalendarz. Różne były w przeszłości terminy obchodów świąt Bożego Narodzenia. Świętowano w styczniu, marcu, kwietniu, a nawet w maju. Ostatecznie wybrano datę 25 grudnia – dzień przesilenia zimowego.

Chrześcijanie ze słońcem utożsamiali Chrystusa, nazywając go „Słońcem Sprawiedliwości”. Tajemnica Bożego Narodzenia polega na tym, że druga Osoba Boska stała się człowiekiem, aby w cielesnym dokonać zbawienia rodzaju ludzkiego za grzechy. Jako Bóg jest wieczny, nieskończony, wszechobecny i wszechmocny, jako człowiek jest ograniczony czasem, przestrzenią i mocą.

24 grudnia o północy w kościołach rzymskokatolickich rozpoczyna się uroczysta msza zwana Pasterką. Następnego dnia (25 grudnia) jest nazywany *Bożym Narodzeniem*, a 26 grudnia to w Polsce drugi dzień świąt obchodzony na pamiętkę św. Szczepana, pierwszego ukamienowanego przez tłum męczennika za wiarę chrześcijańską. Kolorem liturgicznym w okresie Bożego Narodzenia jest kolor biały.

Święta Bożego Narodzenia kojarzą nam się z choinką, wigilią, opłatkiem, kolędą itp., ale nie wszyscy wiemy skąd się one wzięły w polskiej tradycji i co oznaczają.

Jeszcze na początku XV wieku, na Gody (tj. okres od pierwszego dnia Świąt Bożego Narodzenia do Trzech Króli) przynoszono do domów zielone gałązki albo całe drzewka, jemiotę, wieszając u pułapu. Zieleń taka, jaka była dostępna o tej porze roku, była symbolem życia.

Drzewko bożonarodzeniowe pojawiło się w XVI wieku, lecz prawdopodobnie już wcześniej występowało jako rajskie „drzewo dobrego i złego” w misteriach o Adamie i Ewie, wystawianych w wigilię Bożego Narodzenia.

Natomiast w wielu kulturach drzewo, zwłaszcza iglaste, jest uważane za symbol życia i odradzania się, trwania i płodności.

Tradycja choinek narodziła się w Alzacji na pograniczu Niemiec i Francji. Najstarsze doniesienia o choince - jodle lub świerku - przyozdabianym na Boże Narodzenie spotykamy już w XV i XVI-wiecznych kazaniach kościelnych, które zwyczaj ten krytykowały jako pogański. W 1604 r. teolog Dannhauer strofował z amby, że „wśród różnych głupstw świątecznych jest także choinka”.

Wielkim zwolennikiem tego zwyczaju był Marcin Luter, który zalecał spędzanie świąt w domowym zaciszu. Choinki więc szybko stały się popularne mieszczańskich protestanckich rodzinach niemieckich, tyrolskich, austriackich promieniując stamtąd, zwłaszcza w wieku XIX, na pozostałe kraje europejskie i pozaeuropejskie.

ECHA BIBLIJNEGO JABŁKA

Ważne były, rzecz jasna, ozdoby choinkowe. Im również nadawano głębszy sens. I tak na szczycie drzewka zawieszano gwiazdę symbolizującą gwiazdę betlejemską, w zawieszanych jabłkach widziano echo biblijnego jabłka Adama i Ewy, papierowe łańcuchy rozpoznawano jako okowy zniewolenia orzechowego, czy nawet politycznego (w okresie rozbiorów). Łańcuchy zrobione np. z rodzynek, migdałów czy pierników specjalnie wieszano nad świeczkami, aby płomień mógł przepalić nitkę i przysmaki same spadły.

Aby jednak zapalić świeczki, trzeba poczekać na pojawienie się na niebie pierwszej gwiazdy.

Świeczki symbolizowały Światłość

świata, czyli Chrystusa, były też związane z kultem zmarłych. Początkowo świece zapalano właśnie dla nich.

W zależności od regionu na choinkach zawieszano odmienne ozdoby – ciastka i suszone owoce, a także ozdoby własnoręcznie wykonane z papieru i słomy.

Zwyczaj ubierania choinki rozpowszechnił się w Europie dopiero około dwieście lat temu.

Na tereny Polski strojna choinka przywędrowała na przełomie XVIII i XIX wieku i na wsiach wyparła obrzęd ozdabiania snopa zboża, czy też polskie „podłaźniczki”, czyli (najczęściej wiszące pod sufitem) gałązki ozdobiane ciastkami, kolorowymi świeczkami czy orzechami. W zaborze pruskim zwyczaj propagowali pruscy żołnierze i urzędnicy. Najpierw był on znany tylko wśród arystokracji. Z czasem oprócz arystokracji przejęła go także szlachta i mieszczaństwo, a najpóźniej mieszkańcy wsi.

W niektórych regionach południowej Polski choinki pojawiły się dopiero po II wojnie światowej. Zwyczajowo stała ona przynajmniej do Trzech Króli, ale najczęściej do Matki Boskiej Gromnicznej.

NAJBARDZIEJ NASTROJOWY DZIEŃ ROKU

W kulturze ludowej, 24 grudnia rozpoczyna okres zwany Godami, który trwa przez 12 dni, tj. do Trzech Króli. W chłopskiej tradycji Wigilia to powtórzenie sytuacji z raju, gdzie nie ma różnicy między biednymi a bogatymi, między ludźmi, a zwierzętami. Przebieg całego wigilijnego dnia był wróżbą na przyszłość. Jest to w roku kościelnym najbardziej nastrojowy dzień. Kojarzy się z zasiadaniem do wspólnej kolacji wraz z pojawieniem się pierwszej gwiazdki, zwyczajem łamania się opłatkiem i składaniem sobie życzeń.

Świętowanie Wigilii, ani tradycyjny post w tym dniu nie są wspólne wszystkim chrześcijanom, np. protestanci nie zachowali specjalnych przepisów odnośnie jedzenia lub niejedzenia mięsa.

Chrześcijańscy prawosławni obowiązuje w tym dniu ścisły post, aż do kolacji wigilijnej.

Warto mimo to odnotować, że w Polsce również i mniejszości wyznaniowe przestrzegają wigilijnego postu ze względu na specyficzną tradycję kraju. Obowiązek postu zniesiono w Kościele katolickim w roku 1983 (Nowy kodeks prawa kanonicznego). W Polsce episkopat podtrzymywał post wigilijny specjalnym dokumentem aż do roku 2003 - obecnie post w Wigilię jest jedynie zalecany, jednak w wielu domach tradycja ta nadal jest zachowana.

W zwyczajach wigilijnych występuje wiele elementów zaczerpniętych z pogańskiej obrzędowości, które w formie szczątkowej, nie zawsze uświadomionej, zachowały się do dnia dzisiejszego.

GDY ZABŁYŚNIE PIERWSZA GWIAZDKA

Obecnie w kolacji wigilijnej związki z tymi wierzeniami zachowały się przede wszystkim w potrawach przyrządzanych głównie z ziaren zbóż, maku, miodu, grzybów, a więc typowych dla styp pogrzebowych, oraz w trzymaniu pustego miejsca przy stole dla nieznanego gościa.

Tradycja nakazuje, aby wigilijną wieczerzę podać na białym obrusie.

Polska literatura kulinarna podaje, że liczba gości w czasie wieczerzy wigilijnej powinna być parzysta (plus jeden talerz dla nieobecnych/zmarłych/niespodziewanych przybyszów/Dzieciątka). Stare wierzenia mówią, że nieparzysta przynosi nieszczęście.

Natomiast nie ma zgodności co do liczby potraw: według niektórych źródeł powinna ona wynosić 12 (ilość równa jest liczbie apostołów Chrystusa) zaś w innych podkreśla się, że winna być nieparzysta, generalnie 13 u magnatów, 11 u szlachty, 9 u mieszczaństwa. Te 13 potraw jest górną granicą. Każdego z dań należy spróbować.

SYMBOL POJEDNANIA

Zwyczaj dzielenia się cienkim opłat-

kiem upieczonym z mąki pszennej bez zakwasu pojawił się w Polsce pod koniec XVIII w. i zadomowił się tu na dobre. Choć nie jest to zwyczaj wyłącznie polski, spotykany dziś na Słowacji, Litwie, Ukrainie w Czechach i we Włoszech. Zwyczaj ten pochodzi z czasów wczesnego chrześcijaństwa, kiedy wierni przynosili do świątyni chleb. Tam go błogosławili i zanosili innym osobom, które nie mogły przyjść na mszę.

Opłatek symbolizuje pojednanie, zgodę, przyjaźń i miłość. Łamiemy się nim przed kolacją, jednocześnie składając sobie życzenia. Połamanie się opłatkiem pozwala w harmonii i porozumieniu zasiąść do wieczerzy.

ŚPIEWANIE KOLED

Kolędnicy z gwiazdą, turoniem, Herodem i aniołami chodzą po domach ze śpiewami i życzeniami pomyślności. Nie wypada ich nie wpuścić do domu lub wypuścić bez odpowiedniego poczęstunku.

Pierwsze polskie kolędy były tłumaczone z łaciny i z języka czeskiego. Słowa najbardziej znanej polskiej kolędy „Bóg się rodzi” napisał Franciszek Karpiński. Wszystkich pieśni śpiewanych w tym wyjątkowym okresie mamy ponad 500!

Opracowanie: Antoni KOSOWSKI

Wigilia na świecie

Boże Narodzenie i Wigilię obchodzą prawie wszystkie narody świata. I choć wszyscy czynią to bardzo uroczysto, ich zwyczaje znacznie się od siebie różnią. Warto je poznać, aby wiedzieć, co nas czeka, gdy święta zastaną nas poza granicami kraju.

GDZIE NAJKRÓCEJ?

Jeśli znajdziesz się w Stanach Zjednoczonych – długo nie poświętujesz. Tam święta trwają tylko jeden dzień a już 26 grudnia wszyscy wracają do swoich obowiązków. Nie istnieje tam pojęcie postu czy tradycyjnej Wigilii, rodziny spotykają się przy uroczystym śniadaniu, podczas którego otwierane są prezenty. Zupełnie inaczej jest w Grecji. Tam święta obchodzą się aż 12 dni. Grecy spędzają wieczór wigilijny poza domem, spotykają się z przyjaciółmi w restauracjach, klubach i barach. I aż dwukrotnie w tym czasie obdarowują się prezentami, które przynosi nie Święty Mikołaj, lecz św. Bazyli. Ważną świąteczną potrawą jest christopsomo, czyli duży chleb z

orzeciami z odciskiem drewnianej pieczęci z symbolem religijnym. Do greckiej tradycji należy również stawianie zamiast choinki przystrojonego świątecznego modelu żaglowca.

ZABAWA W WIGILIĘ

Wigilijną wieczerzę w Hiszpanii spędza się w gronie przyjaciół i znajomych. Po pasterce wszyscy wychodzą na ulice oświetlone barwnymi żarówkami, śpiewają kolędy i tańczą do białego rana. Również w Belgii wigilijnej kolacji nie spędza się w domach, lecz w restauracjach lub barach w otoczeniu rodziny i przyjaciół. Filipińczycy traktują święta jako okres hucznej zabawy. Weseląc się wierzą, że radosne święta zapewnią im pomyślność na przyszły rok. Filipińskie domy ozdobione są wówczas kwiatami i girlandami. Na ulicach wystawiana jest szopka z udziałem aktorów. Słychać odgłosy klaksonów, głośną muzykę i strzelające fajerwerki. W domach zapala się wszystkie światła w celu odpędzenia złych duchów.

Każdy może być Mikołajem

Od najmłodszych lat mówi się dzieciom, że wszystkie prezenty przynosi Święty Mikołaj – tutaj przed oczami zwykle pojawia się postać brodatego starca z wielkim brzuchem, rozkosznie się śmiejącego, mającego czerwony nos i policzki, ubranego w biało-czerwony strój oraz niosącego na plecach worek z prezentami.

Dzieciaki je uwielbiają, ale i niektórzy dorośli wkładają sobie nawzajem drobne podarunki pod poduszkę czy do buta. To święto Mikołaja, ale przecież urok tego dnia polega na tym, iż wtedy wszyscy możemy stać się dobrymi Mikołajami...

LEGENDARNA DOBROĆ MIKOŁAJA

Św. Mikołaj to postać owiana wieloma legendami. Niestety, dokumenty związane z jego życiem są szczątkowe, większość naszej dzisiejszej wiedzy pochodzi z niepewnych przekazów ustnych. Kojarzymy go głównie z wielką dobrocią i miłością do wszystkich biednych oraz pokrzywdzonych. To pełen cnót i dobroci człowiek, który dobro bliźnich przekładał nad własne. Wiele historii jest związanych z tym świętym. Są one niezwykle, ciekawe, barwne i podkreślają wielką dobroć tego człowieka.

KRÓTKA BIOGRAFIA

Mikołaj był prawdopodobnie jedynym dzieckiem niezwykle zamożnych rodziców, którzy przez wiele lat prosili Boga o dziecko. W końcu, po wielu modlitwach i prośbach urodził im się syn. Mikołaj już będąc małym chłopcem był niezwykle pobożny i cnotliwy. Dlatego też został, z błogosławieństwem rodziców, duchownym.

TRZY SIOSTRY

Jedna z legend, która stała się naj słynniejszą, dotyczy podarunku, jaki sprawił trzem biednym siostrom. Ponoć gdy ten dobry święty usłyszał o dramacie trzech dziewcząt, córek bankruta, który aby przeżyć chciał sprzedać je do

domu publicznego, wrzucił im przez okno swoje wszystkie oszczędności. Pieniądze otrzymał w spadku po swoich rodzicach, ale uznał, że komuś innemu przydadzą się bardziej. Dzięki temu uratował nieszczęsne dziewczyny przed okrutnym losem. Podarki od Mikołaja wpadły do wywieszonych do schnięcia pończoch oraz butów i stąd zwyczaj pozostawiania podarków w skarpetach i w obuwiu.

CUDA MIKOŁAJA

Istnieją legendy opowiadające o niesamowitych cudach, które czynił Mikołaj. Potrafił uciszyć wzburzone fale i wielokrotnie ratował żeglarzy przed niechybną śmiercią. Zawsze stawał w obronie niesprawiedliwie skazanych. Jako biskup Miry wielokrotnie pomagał ludziom będącym w złej sytuacji finansowej, a także tym, którzy zostali niesłusznie postawieni przed sąd. Był niezwykle odważny i dobry, wysłał się również sprawiedliwością. Podobno potrafił wskrzeszać martwych i uzdrawiać nawet ciężko chorych. Miał dar mnożenia jądła, dzięki czemu wielu ludzi uratował przed głodem.

JAK GO KOJARZYMYS

Atrybutami, które kojarzymy ze św.

Mikołajem są trzy kule, kotwica, okręt i pastorał. Ukazywany jest czasem jako mężczyzna, który wrzuca złoto w okna trzech biednych dziewcząt albo wskrzeszający dzieci z beczki, ratujący rozbitków na wzburzonym morzu, a także jako przywracający życie niesłusznie powieszonemu człowiekowi. Większość kojarzy go ze starszym mężczyzną w odświętnych, biskupich szatach. Znany wszystkim Mikołaj z wielkim brzuchem i białą brodą jest komercyjnym produktem nie mającym niczego wspólnego z prawdziwym świętym.

MIKOŁAJKI TO JEGO ŚWIĘTO

Jego święto obchodzimy 6 grudnia. Bez względu na wiarę i przekonania, większość Polaków obdarowuje się w ten dzień prezentami. Podarki rozdaje się przede wszystkim dzieciom, które czekają na Mikołajki już od początku listopada. Aby uczcić pamięć tego świętego stajemy się więc podobni do niego. Jednak rozdawanie prezentów bliskim jest proste i nie wymaga wielkich nakładów. Dlatego warto w ten dzień pomyśleć także o tych, którzy nie otrzymają żadnych podarków. O biednych, o dzieciach w domach dziecka, o wszystkich, którym los dał ciężkie życie w udziale.

Kraków: Żywa szopka pod “Oknem papieskim”

Żywą szopkę i jasełka zaprezentowali w późny wigilijny wieczór w Krakowie oo. franciszkanie. Kardynał Stanisław Dziwisz zapalił światełka na choince pod “Oknem papieskim”.

“Żywa szopka” prezentowana jest po raz 20. Zbudowano ją na placu przy bazylice oo. franciszkanów naprzeciwko “Okna papieskiego”. Pojawiły się w niej żywe zwierzęta: owce, kozy, lamy i osiołki – wypożyczone z miejskiego ogrodu zoologicznego oraz z Uniwersytetu Rolniczego. Po raz pierwszy w “żywej szopce” pojawiły się dwa wielbłądy, które przyjechały z Opolszczyzny.

W wigilijną noc, po jasełkach, z mieszkańcami Krakowa i ich gośćmi spotkał się przy szopce metropolita krakowski kard. Stanisław Dziwisz. O godz. 22.30 zapalił światełka na 18-metrowym świerku przywiezionym z Bukowiny Tatrzańskiej. Zwyczaj ustawiania choinki pod Oknem Papieskim nawiązuje do tradycji przywożenia Janowi Pawłowi II przez górali z Podhala żywego drzewka do apartamentów w Watykanie.

Przyszliście do tej szopki z dziećmi, mimo że śpią, i by popatrzeć na to piękne drzewko. To się wszystko zrodziło tutaj, na tym miejscu, z miłości do tego, który tam spoziera na nas z okna - Jana Pawła II. Przedtem nie było ani szopki, a jeśli była, to gdzieś bardzo skromna, ani drzewka – mówił do zebranych kard. Dziwisz. Drzewko nazwał “choinką miłości” do Jana Pawła II i podziękował wszystkim, którzy się do postawienia drzewka przyczynili.

Jasełka przy ul. Franciszkańskiej prezentowane będą przez trzy dni, a w Boże Narodzenie zagrają i zaśpiewają Skaldowie. Swoje jasełka przedstawiają: klerycy z Wyższego Semi-

Kardynał Stanisław Dziwisz w żywej szopce

narium Duchownego oo. franciszkanów, członkowie karmelickiego Duszpasterstwa Rodzin, dzieci z Zespołu Szkół im. św. Franciszka w Poskwitowie i młodzież z Ośrodka Leczenia Uzależnień “San Damiano” z Chęciny.

W Boże Narodzenie oprócz Skaldów zagrają i zaśpiewają zespół Fioretti, Krakowski Chór Młodzieżowy Płomień, góralski zespół Majeranki, zespół Twoje Niebo z Przemyśla i hiszpańskojęzyczny zespół z Peru.

– Przy okazji żywej szopki chcemy dać ludziom możliwość spotkania z Bogiem, który przychodzi na świat, i z innymi ludźmi, możliwość wspólnego kolędowania i spontanicznego dzielenia się radością – powiedział przy wznoszeniu szopki brat Arkadiusz Żelechowski.

Tradycja “żywych szopek” sięga średniowiecza. Po raz pierwszy taką szopkę zorganizował w 1223 r. we włoskim Greccio św. Franciszek z Asyżu. Chciał w ten sposób pokazać prostotę, ubóstwo i pokorę, które towarzyszyły przychodzącemu na świat Chrystusowi. W Krakowie pierwsza “żywa szopka” została przygotowana przez franciszkanów w 1992 r.

PAP

Foto: Jacek Bednarczyk

Kardynał Stanisław Dziwisz łamie się opłatkiem z wiernymi zgromadzonymi przy żywej szopce

Posiedzenie ZG Związku Polaków na Ukrainie

W dniu 11 grudnia w Kijowie odbyło się posiedzenie Zarządu Głównego Związku Polaków na Ukrainie.

„Rok 2011 odbieram jako rok bardzo udany” – zaznaczył w swoim wystąpieniu Stanisław Kostecki (na zdjęciu w centrum, z lewej Antoni Stefanowicz, z prawej Łesia Jermak)

Sprawozdanie o działalności organizacji za okres, który upłynął od czasu ostatniego posiedzenia złożył prezes ZPU Stanisław Kostecki, zaznaczając w nim pozytywne procesy w rozwoju Związku, w tym powstanie kilku nowych organizacji związkowych. Mówił też o trudnościach, z którymi boryka się organizacja. Wśród nich nadal, niestety, w sferze marzeń pozostaje realizacja idei powstania wielofunkcyjnego Domu Polskiego w Kijowie, w związku z czym wynikają perypetie związane z utrzymaniem siedziby Związku, która funkcjonuje dziś tylko dzięki dobroczynnym dotacjom sponsorów.

Oстрым problemem pozostaje też brak środków na przeprowadzenie kolejnego Kongresu ZPU, termin zwołania którego upłynął już dwa lata temu. Wyjściem z takiej sytuacji są próby stworzenia struktur, które uniezależniłyby organizację w zakresie gospodarczym od dotacji zewnętrznych.

Stanisław Kostecki poinformował zebranych, że we wrześniu z jego propozycji, przy wsparciu grupy inicjatyw-

nej, przeprowadzony został Kongres Założycielski Partii Polaków Ukrainy, na którym wybrano go jej przewodniczącym, w związku z czym, dziękując za wieloletnią współpracę, zwrócił się do członków Zarządu z prośbą o udzielenie mu dymisji ze stanowiska prezesa ZPU, ze względu na skalę obowiązków, których wymaga praca nad statusem prawnym tworzonej Partii Polaków Ukrainy.

Przy 16 głosach „za”, 5 „przeciw” i 1 „wstrzymującym się” Zarząd ZPU przyjął dymisję S.Kosteckiego ze stanowiska prezesa. W toku dyskusji na stanowisko p.o. prezesa zgłoszono jeszcze

dwie kandydatury: Anatola Terleckiego – prezesa Donieckiego Oddziału ZPU i Wiktorii Szczur – prezesa Żytomierskiego Oddziału ZPU.

Po burzliwych debatach prezesi A. Terlecki i W. Szczur odwołali swoje kandydatury, zważywszy na fakt, iż sprawami związanymi z przygotowaniem Kongresu ZPU powinna kierować osoba zamieszkała na stałe w Kijowie.

Z decyzji Zarządu do ZPU przyjęto nową organizację – Dniepropietrowską Regionalną Organizację Społeczną Ośrodek Kultury Polskiej im. K. Wojtyły.

Nastąpiły zmiany w składzie Zarządu Głównego ZPU. Na stanowisko członka Zarządu, zwolnione przez A. Stefanowicza większością głosów wybrano Helenę Chomenko - prezesa oddziału ZPU w Białej Cerkwi. W skład Zarządu dokooptowano ustępującego ze stanowiska prezesa ZPU Stanisława Kosteckiego i Aleksandra Stefanowicza. Na propozycję A. Stefanowicza zdecydowano do czasu zwołania Kongresu stanowisko pierwszego zastępcy prezesa ZPU pozostawić wolnym.

Antoni Stefanowicz zaproponował też, aby w działaniach Związku uaktywnić pracę jego Prezydium.

„Dziennik Kijowski”

„Przez lata kobiety wylewały łzy razem z Bridget Jones, zakochiwały się na zabój w Hugh Grancie i śmiały się, nawet kiedy w perspektywie czterech wesel, pojawiał się pogrzeb. Teraz czas na film „Listy do M.”, w którym pogubieni życiowo bohaterowie odkryją, że to, co ich spotkało, to właśnie miłość! W jeden wyjątkowy dzień w roku pięć kobiet i pięciu mężczyzn przekona się, że przed miłością i świętami nie da się uciec. Paweł Małaczyński, Maciej Stuhr, Piotr Adamczyk, Tomasz Karolak, Roma Gąsiorowska, Agnieszka Dygant i Katarzyna

Zielińska pokażą jak kochać, w najbardziej romantycznym przeboju tego roku.”

To krótka recenzja nowej rodzinnej komedii polskiej produkcji „Listy do M.” zamieszczona na stronie internetowej Multikina.

Nie piszę tego tak po prostu, ale dlatego, że ten film zainspirował mnie do stworzenia osobliwej kolumny w gazetce, w której można byłoby umieszczać listy z Polski do ukochanego Charkowa. Nazwiemy tę rubrykę „Listy z Polski do Charkowa”.

CAŁY ŚWIAT JAK PIŁKA!

W piątek, 02.12.2011r. o godzinie 17:00 na centralnym placu Poznania – placu Wolności - odbyła się uroczysta transmisja na żywo z Kijowa losowania grup finałowych do UEFA Euro 2012.

W ciągu kilku dni poznaniacy mogli obserwować, jak na placu Wolności jest rozkładany bardzo ciekawy i nowoczesny namiot, a już drugiego grudnia stać równoprawnymi współuczestnikami całej uroczystości.

Koło wejścia do namiotu na wszystkich uczestników czekały niespodzianki od oficjalnych partnerów UEFA Euro 2012, a w środku namiotu – 2 olbrzymie ekrany, a na nich Narodowy Pałac Sztuki „Ukraina” w Kijowie, gdzie odbyło się uroczyste losowanie grup finałowych. Z własnej obserwacji mogę powiedzieć, że obecnymi w tym międzynarodowym namiocie byli nie tylko Polacy, ale i osoby z całej Europy, zwłaszcza młodzież z Włoch, Hiszpanii, Portugalii i Czech. Było bardzo łatwo rozpoznać, kto pochodzi z jakiego kraju, ponieważ przy wejściu do namiotu dziewczyny-wolontariuszki malowały wszystkim chętnym policzki na kolor flagi tego kraju, z jakiego uczestnik pochodzi.

Przed rozpoczęciem właściwej transmisji, organizatorzy przeprowadzili kilka konkursów, które rozgrzały publiczność. Na scenie wystąpił prezydent miasta Poznania

Ryszard Grobelny.

W pokazowanym show telewizyjnym zobaczyliśmy podział 16 drużyn na 4 grupy po 4 zespoły, a także oficjalną piłkę Turnieju, którą zespoły będą grać podczas finałów w Polsce i na Ukrainie. Piłka ta została wyprodukowana przez firmę Adidas, specjalnie dla Euro 2012, z zastosowaniem najnowocześniejszych technologii oraz tradycyjnych kolorów. Podobnie jak jej pierwowzór sprzed 33 lat, i na niej przeważają białe okręgi, oddzielone czarnymi trójkątami. Na obwodzie okręgów – barwy narodowe gospodarzy Euro 2012. Oficjalna prezentacja piłki została dokonana przez wybitnego ukraińskiego sportowca, 35-krotnego rekordzistę świata Sergieja Bubkę.

Poza bezpośrednią transmisją losowania z Kijowa, organizatorzy imprezy zaoferowali także część artystyczną. Po zakończeniu transmisji z Kijowa, wystąpił znany i uwielbiany w Poznaniu wykonawca hip-hopowy MEZO, który zaprezentował swoją nową piosenkę kibicowską, napisaną dla Poznania – Gospodarza UEFA EURO 2012. Pod koniec wieczoru zagrała Marta Podulka i zespół “7 sekund”.

Eleonora Bawykina

Znamy terminarz UEFA EURO 2012

A OTO WYNIKI LOSOWANIA W KIJOWIE:

Meczem otwarcia będzie spotkanie Polski z Grecją w Warszawie 8 czerwca o godzinie 18.00. Po nim o 20.45 odbędzie się drugie spotkanie grupy A pomiędzy Rosją i Czechami. Dzień później w Charkowie Holandia zagra z Danią, a we Lwowie Niemcy z Portugalią. 10 czerwca odbędą się mecze grupy C. Najpierw obrońcy tytułu Hiszpanie zmierzą się z Włochami, a później Irlandia zagra z Chorwacją.

Pierwszy mecz grupy D odbędzie się w Kijowie, a Ukraina zagra ze Szwecją. Później w Doniecku Anglia zmierzy się z Francją. Faza grupowa potrwa do 19 czerwca. Po dniu odpoczynku w czterech kolejnych dniach rozegrane zostaną ćwierćfinały. Pierwszy mecz półfinałowy odbędzie się 29 czerwca w Doniecku, a drugi dzień później w Warszawie. 1 lipca w Kijowie rozegrany zostanie finał.

Grupa A:

Polska
Grecja
Rosja
Czechy

Grupa B:

Niderlandy
Dania
Niemcy
Portugalia

Grupa C:

Hiszpania
Włochy
Irlandia
Chorwacja

Grupa D:

Ukraina
Szwecja
Francja
Anglia

Piątek 8 czerwca 2012

#1: POL v GRE, 18.00CET, Warszawa
#2: RUS v CZE, 20.45CET, Wrocław

Sobota 9 czerwca 2012

#3: NED v DEN, 18.00CET, Charków
#4: GER v POR, 20.45CET, Lwów

Niedziela 10 czerwca 2012

#5: ESP v ITA, 18.00CET, Gdańsk
#6: IRL v CRO, 20.45CET, Poznań

Poniedziałek 11 czerwca 2012

#7: FRA v ENG, 18.00CET, Donieck
#8: UKR v SWE, 20.45CET, Kijów

Wtorek 12 czerwca 2012

#9: GRE v CZE, 18.00CET, Wrocław
#10: POL v RUS, 20.45CET, Warszawa

Środa 13 czerwca 2012

#11: DEN v POR, 18.00CET, Lwów
#12: NED v GER, 20.45CET, Charków

Czwartek 14 czerwca 2012

#13: ITA v CRO, 18.00CET, Poznań
#14: ESP v IRL, 20.45CET, Gdańsk

Piątek 15 czerwca 2012

#15: SWE v ENG, 18.00CET, Kijów
#16: UKR v FRA, 20.45CET, Donieck

Sobota 16 czerwca 2012

#17: CZE v POL, 20.45CET, Wrocław
#18: GRE v RUS, 20.45CET, Warszawa

Niedziela 17 czerwca 2012

#19: POR v NED, 20.45CET, Charków
#20: DEN v GER, 20.45CET, Lwów

Poniedziałek 18 czerwca 2012

#21: CRO v ESP, 20.45CET, Gdańsk
#22: ITA v IRL, 20.45CET, Poznań

Wtorek 19 czerwca 2012

#23: ENG v UKR, 20.45CET, Donieck
#24: SWE v FRA, 20.45CET, Kijów

Środa 20 czerwca 2012

Dzień przerwy

Czwartek 21 czerwca 2012

#25: 1A v 2B, 20.45CET, Warszawa

Piątek 22 czerwca 2012

#26: 1B v 2A, 20.45CET, Gdańsk

Sobota 23 czerwca 2012

#27: 1C v 2D, 20.45CET, Donieck

Niedziela 24 czerwca 2012

#28: 1D v 2C, 20.45CET, Kijów

Poniedziałek 25 czerwca 2012

Dzień przerwy

Wtorek 26 czerwca 2012

Dzień przerwy

Środa 27 czerwca 2012

#29: Z#25 v WZ27, 20.45CET, Donieck

Czwartek 28 czerwca 2012

#30: Z#26 v Z#28, 20.45CET, Warszawa

Piątek 29 czerwca 2012

Dzień przerwy

Sobota 30 czerwca 2012

Dzień przerwy

Niedziela 1 lipca 2012

#31: Z#29 v Z#30, 20.45CET, Kijów

Tradycyjny Opłatek

Opłatkowe spotkanie w Obwodowym Centrum Twórczości Ludowej odbyło się w dniu 18 grudnia 2011 roku. Jak co roku, na zorganizowanym przez Stowarzyszenie Kultury Polskiej w Charkowie Polonijnym Opłatku było ciepło, rodzinnie i miło. To spotkanie nie ma charakteru oficjalnego i zawsze jest dla wszystkich okazją do wspólnego odpoczynku w atmosferze życzliwości i przyjaźni.

Pani Józefa Czernijenko – prezes Stowarzyszenia Kultury Polskiej w Charkowie przywitała i przedstawiła zebranych gości.

Józefa Czernijenko podkreśliła również wagę Świąt Bożego Narodzenia dla każdego Polaka jako tradycji polskiej rodziny. Wspomniała też o planach Stowarzyszenia na rok 2012. „Najważniejszym celem działalności naszego Stowarzyszenia będzie umacnianie naszej polskiej tożsamości poprzez propagowanie języka i kultury polskiej w Charkowie” – mówiła. Pani Prezes złożyła serdeczne życzenia z okazji świąt Bożego Narodzenia i zbliżającego się Nowego Roku.

Podczas spotkania wystąpili młodzi słuchacze kursów języka polskiego przy Stowarzyszeniu. Pod kierownictwem nauczycielki Pani Katarzyny Bąk przygotowali specjalnie na tę okazję przedstawienie jasełkowe. Zebrani obejrzeliby sceny z narodzin Chrystusa Pana oraz wysłuchali pięknych polskich kolęd,

śpiewanych przez wokalny zespół dziecięcy „Jaskółki” pod kierownictwem Walentyny Reszowej.

Po wspólnym odśpiewaniu świątecznych kolęd, wszyscy zebrani dzielili

się między sobą opłatkami, składając nawzajem życzenia.

Spotkanie przy polonijnym stole opłatkowym było także okazją, aby spojrzeć w przyszłość oraz życzyć sobie nowych osiągnięć w zbliżającym się nowym roku. W tym roku, jak i w latach poprzednich, na spotkanie opłatkowe do Obwodowego Centrum Twórczości Ludowej zawitało bardzo wiele osób. W sali panowała bardzo świąteczna atmosfera i podniosły, wzruszający nastrój.

Nie zabrakło napojów i słodkiego poczęstunku na świątecznym stole, a obecnym na spotkaniu dzieciom prezes Stowarzyszenia wręczyła słodkie świąteczne podarunki. Odśpiewanie chyba wszystkich znanych kolęd oraz kilku ludowych pastorałek wzruszyło i wprowadziło obecnych w refleksyjny nastrój. Pozostaje życzyć aby dobro, przebaczenie i zgoda były dla nas najważniejsze nie tylko od święta, ale przez cały rok.

Oleg Czernijenko, foto autora

Вивчаємо польську культуру

У продовження заходів, що проводяться під гаслом: «Я, Культура» (ініціатива Польщі щодо проведення міжнародного проекту «I, Culture»), в бібліотеці Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» відбулася літературна зустріч студентів I курсу факультету підготовки кадрів для ор-

ганів юстиції із представниками Центру польської культури в Харкові: президентом Центру пані Юзефою Чернієнко, викладачем польської мови пані Катажиною Бонк, доктором наук архіву Академії наук Республіки Польща Анджеєм

Учасники літературної зустрічі

Клюбинським, викладачем кафедри української мови та світової літератури Харківського державного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди Василем Саганом та лауреатами поетичного конкурсу, присвяченого Чеславу Мілошу – студентами Харківського державного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди.

Під час заходу головний бібліотекар О.М.Рибалова провела історико-краєзнавчий та літературний екскурс на тему «Відомі поляки на Слобожанщині» (полковник Донець-Захаржевський, граф Северин Потоцький, професора Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна – Л.Ценковський, А.Валицький, А.Пшеборський, поет Л.Стафф, композитор К.Горський, фотограф А.Федецький, художник-класик Г.Семирадський та ін.). Професор кафедри культурології університету Л.М.Трубнікова розповіла про відомих польських композиторів.

Перед студентами університету виступає Василь Саган

Значна частина літературної зустрічі була присвячена творчості видатного польського поета ХХ століття, лауреата Нобелівської премії в галузі літератури у 1980 році та інших престижних нагород, почесного доктора багатьох університетів світу Чеслава Мілоша. Як відомо, Сейм Польщі оголосив 2011 рік Роком Чеслава Мілоша з нагоди його сторіччя з дня народження. Головний редактор газети університету «Vivat Lex!» Олена Муравйова та доктор наук архіву Академії наук Республіки Польща Анджей Клюбінський ознайомили присутніх із сторінками життя і творчості цієї талановитої людини. Студенти мали можливість подивитися фільм «Общенье с Милошем» та послухати вірші видатного поета його рідною польською мовою. Поезію Мілоша читали: викладач польської мови Катажина Бонк, викладач української мови та світової літератури Василь Саган та студенти Харківського державного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди. Співробітники бібліотеки Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»

підготували книжкову експозицію «Чеслав Мілош – польський юрист, дипломат, поет, прозаїк, літописець ХХ століття».

Також на книжковій експозиції презентували фотоальбоми, книги про творчість польських письменників, художників, музикантів, художні твори Адама Міцкевича, Юліуша Словацького, Станіслава Лема, Єжи Анджеєвського, Славомира Мрожека,

Генрика Сенкевича, Болеслава Пруса та книги польською мовою із фондів бібліотеки університету.

За словами директора бібліотеки Н.П.Пасмор такі літературні зустрічі, які дозволяють вивчати культурну спадщину різних країн світу, і надалі проводитимуться бібліотекою вузу.

Олена Муравйова
Фото: Анна Кравченко

Виступає доктор наук архіву Академії наук Республіки Польща А.Клюбінський

Поезію Чеслава Мілоша читають студенти Харківського державного педагогічного університету ім.Г.С.Сковороди

Нагороди від Харківської міської ради

Президенту Харківського товариства польської культури Юзефі Болеславівні Чернієнко присуджено Премію Харківської міської ради за укріплення міжнародних зв'язків міста.

Перший заступник Харківського міського голови Олександр Кривцов та президент Харківського товариства польської культури Юзефа Чернієнко

7 грудня, у малій залі Харківської міської ради відбувся прийом з нагоди Дня місцевого самоврядування. Усіх присутніх привітав перший заступник Харківського міського голови Олександр Кривцов. Зокрема він зазначив: "Наше місто відроджується за вашої активної участі. У нас багато різних напрямків роботи. Це житлове та комунальне господарство, освіта, охорона здоров'я, спорт. І все це розвивається завдяки вам і разом з вами. Цього року Харків отримав нагороду як найкраще місто в сфері благоустрою. Нас визнавали найкращими на міжнародному рівні – у нас є й такі нагороди. Ми відкриваємо парки, сквери, ремонтуємо школи та лікарні, готуємося до Євро-2012, після якого ми не маємо намірів зупинитися. Ми розвиватимемо улюблене місто далі".

Він також подякував працівникам місцевого самоврядування за щоденну працю на благо Харкова. "Сьогодні ми запросили вас, щоб вручити нагороди від Харківської міської ради. Ви їх заробили власною працею і повинні знати, що вашу роботу помічають і заохочують. Ви по-

винні пишатися цими нагородами. Бо далеко не в багатьох вони є. Але я впевнений, що з кожним роком таких харків'ян ставатиме дедалі більше й більше. Тому що в Харкові з'являється дедалі більше людей, які прагнуть зробити його кращим", – повідомив Олександр Кривцов.

Від імені Харківського міського голови Геннадія Кернеса він привітав присутніх з Днем місцевого самоврядування і побажав їм міцного здоров'я, натхнення та успіхів у роботі.

Під час урочистостей найкращих працівників сфери місцевого самоврядування та інших видатних харків'ян нагородили почесними грамотами, преміями Харківської міської ради, почесними грамотами виконавчого комітету, а також подяками Харківського міського голови.

Премія Харківської міської ради присуджувалася у таких номінаціях: "Розвиток самоорганізації населення", "Промисловість, підприємництво, транспорт і зв'язок", "Освіта і наука", "Охорона здоров'я та соціальний захист", "Розвиток фізичної культури і спорту", "Нормативно-правове забезпечення діяльності місцевого самоврядування та зміцнення правопорядку", "Житлово-комунальне господарство, благоустрій та екологія", "Творчі досягнення", "Журналістика та ЗМІ", "Зміцнення міжнародних зв'язків міста".

Лауреати Премії Харківської міської ради

Sеред лауреатів премії – ректор Харківського національного університету радіоелектроніки М.Бондаренко, генеральний директор ВАТ “Турбоатом” В.Субботін, генеральний директор ТОВ “Стальконструкція” С.Євель, директор навчально-виробничого підприємства “Центр соціально-трудової та професійної реабілітації інвалідів “Біаірон-3” всеукраїнської організації інвалідів “Союз організацій інвалідів України” Р.Долбня, заступник голови молодіжної громадської організації “Харківський центр волонтерів” О.Сипак, голова будинкового комітету “БОР” Червонозаводського району Харкова М.Радченко, майстер спорту України міжнародного класу з синхронного

плавання, чотириразовий срібний призер чемпіонату Європи серед юніорів Л.Ананасова, заслужений майстер спорту України з боксу, срібний призер чемпіонату Європи 2009 р. Л.Дурнева, начальник відділу громадської безпеки Харківського міського управління ГУ МВС України в Харківській області С.Бірбасов, директор - головний редактор ТОВ “Інформаційне агентство “Status Quo” О.Копля, президент Харківського товариства польської культури Ю.Чернієнко, художній керівник молодіжного театру “Мадригал” О.Настаченко, директор спеціалізованого комунального підприємства “Харківзеленбуд” Харківської міської ради М.Блуд.

XX Konkurs Recytatorski im. Adama Mickiewicza “KRESY-2011”

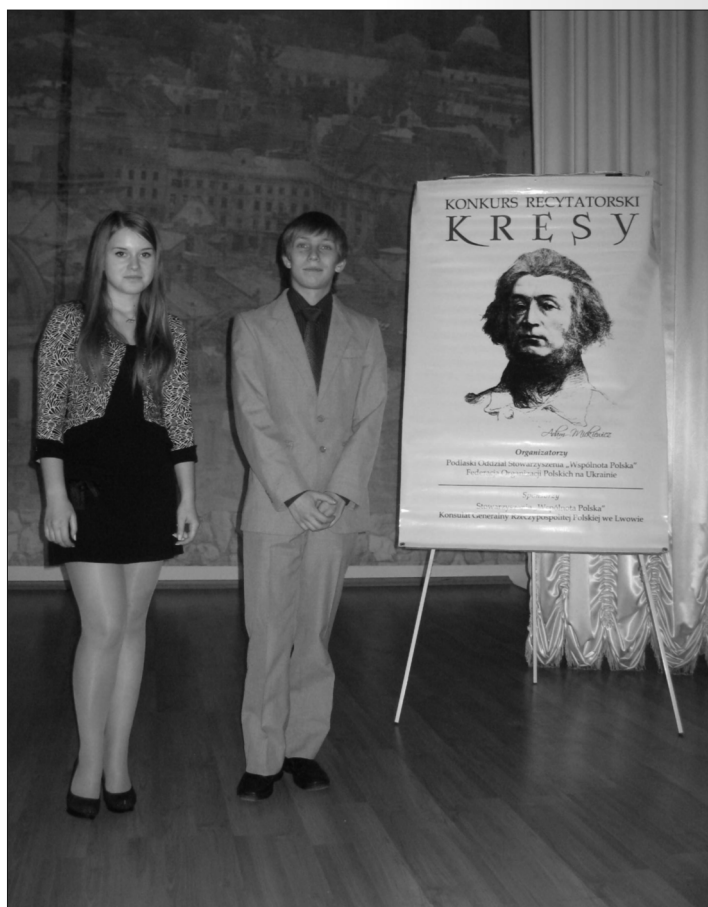
19-20 listopada 2011 roku we Lwowie odbył się jubileuszowy XX Konkurs Recytatorski im. Adama Mickiewicza “KRESY-2011”. Konkurs zgromadził uczestników z całej Ukrainy.

19 listopada odbyły się eliminacje konkursowe recytatorów. 20 listopada był wyjazd uczestników i instruktorów autokarami do centrum miasta. Po złożeniu kwiatów u stóp pomnika A.Mickiewicza była Msza Św. w katedrze. A potem wycieczka autokarowa po Lwowie.

Charków reprezentowali członkowie Stowarzyszenia Kultury Polskiej oraz studenci Charkowskiego Narodowego Pedagogicznego Uniwersytetu im. G.Skoworody Lubow Sergijenko i Eugeniusz Pugaczow.

Oto wrażenia Lubowi Sergijenko: „Najpierw były warsztaty artystyczne w Kijowie. Różne zabawy, treningi, obcowanie z utalentowanymi ludźmi – poznałam siebie z innej strony – artystycznej. Pod wielkim wrażeniem wyjechałam z Kijowa do Lwowa na „Kresy”. Dziękuję losowi i ludziom, szczególnie Pani Józefie Czernijenko, za to, że mogliśmy reprezentować nasze miasto we Lwowie. Ten konkurs dał mi dużo sił i natchnienia do napisania własnej poezji:

Miłości w rękach trzymam kwiat.
On świeci jasno! Na cały świat!
Na twarzy łzy już wysychają,
Bo wszyscy mi się uśmiechają!
Dopiero teraz zrozumiałam,
Dlaczego duszę otwierałam,
Dlaczego słońce w sercu świeci,
I cały świat nad głową kręci...
Dlaczego ptak na drzewie śpiewa,
I moja chęć – to z nim zaśpiewać!

Lubow Sergijenko i Eugeniusz Pugaczow we Lwowie

Hej kołęda, kołęda

Po wigilijnej wieczerzy następował czas śpiewania kołęd, a po wsiach i miasteczkach wędrowali kołędnicy, chłopcy z gwiazdą i szopkarze z szopką.

HISTORIA KOŁĘDY

Termin kołęda pochodzi od łacińskiej nazwy pierwszego dnia każdego miesiąca (calendae). Jest to typowa pieśń bożonarodzeniowa, która jest utrzymana w religijnej konwencji.

Pierwsze kołędy wywodzą się z tradycji ludowej, później były tworzone przez wielu kompozytorów. Istnieje również pewna odmiana kołędy, która posiada wątki z życia codziennego. Taki rodzaj pieśni nazywany jest pasterką. Pasterki nie są śpiewane podczas nabożeństw, ze względu na ich świecki charakter. Liturgia Kościoła katolickiego nakazuje śpiewanie kołęd w okresie od pasterki (msza o północy w wieczór wigilijny z 24 na 25 grudnia) do święta Chrztu Pańskiego (6 stycznia), jednak polska tradycja pozwala na śpiewanie kołęd do 2 lutego (w tym dniu przypada Święto Ofiarowania Pańskiego).

W Polsce i na świecie istnieje bardzo wiele piosenek oraz pieśni, które są bardzo często mylone z kołędami. Są to piosenki związane ze Świętami Bożego Narodzenia, ale nienawiązujące bezpośrednio do narodzin Jezusa. Przykładami takich piosenek są np. „Jest taki dzień” (Polska), „O Tannenbaum” (Niemcy), „Jingle Bells” oraz „White Christmas” (Wielka Brytania).

Tradycja mówi, że św. Franciszek z Asyżu jest autorem pierwszej kołędy. Była ona śpiewana w specjalnie zorganizowanej szopce. Najstarszą znaną kołędą w naszym kraju jest pieśń „Zdrów Bądź królu anielski”. Została ona napisana w 1424 roku. Z kolei najśłynniejszą kołędą na całym świecie jest „Cicha noc”. O jej sławie świadczy fakt, że została przetłumaczona na ponad 300 języków, dialektów itp. Została napisana w 1818 roku w małym alpejskim mieście w Austrii. Jej autorami byli Józef Mohr (wikary tamtejszego kościoła) oraz Franz Gruber (był on organistą Mohra).

GENEZA KOŁĘD

Wiele osób uważa, że kołędy posiadają swoje źródła już w czasach starożytnego Rzymu. Dla Rzymian bardzo ważne były calendae styczniowe. Dzień ten był szczególnie, ponieważ od 153 roku przed Chrystusem w dniu 1 stycznia konsulowie obejmowali swoje urzędy.

Po pewnym czasie w wyniku dekretu Cezara, dzień 1 stycznia został uznany początkiem roku. Właśnie z tej okazji w Rzymie świętowano, składano sobie podarki oraz śpiewano pieśni. Chrześcijanie przejęli owe zwyczaje oraz połączyli je z czasem Bożego

narodzenia, które było uważane za początek nowego czasu.

W związku z powyższym na początku kołędy były pieśniami powitalnymi. Ich celem było chwalenie gospodarzy czy też przekazywanie dobrych życzeń. Znanie nam kołędy powiązane z narodzinami Chrystusa wykształciły się wraz z rozwojem religii Chrześcijańskiej. Pierwsi twórcy kołęd czerpali z Ewangelii św. Mateusza oraz Łukasza.

SYMBOLIKA KOŁĘD

Kołędy, tak jak każdy element tradycji związanej ze świętami Bożego Narodzenia posiadają swoją symbolikę. Pieśni te mają za zadanie symbolizować oraz podkreślać radosny charakter tego święta. Nie ma smutnych kołęd, wszystkie są radosne i dzięki temu podkreślają szczęście wszystkich Chrześcijan z narodzin Zbawcy.

W przeciwieństwie do innych elementów bożonarodzeniowej tradycji, kołędy nie są popularne tylko i wyłącznie w Polsce. Bardzo wiele krajów posiada własne pieśni. Istnieje również uniwersalna kołęda „Cicha noc”, która została przetłumaczona na blisko 300 języków.

Ach ubogi żłobie

Ach ubogi żłobie,
Cóż ja widzę w tobie?
Droższy widok niż ma niebo,
W maleńkiej osobie,
Droższy widok niż ma niebo,
W maleńkiej osobie.

Zbawicielu drogi,
Jakżeś to ubogi,
Opuściłeś śliczne niebo,
Obrąłeś barłogi

Czyżes nie mógł Sobie,
W największej ozdobie,
Obrąć pałacu drogiego,
Nie w tym leżeć żłobie?

Gdy na świat przybywasz,
Grzechy z niego zmywasz,
A na zmycie tej sprośności,
Gorzkie łzy wylewasz.

Bóg się rodzi

Bóg się rodzi, moc truchleje:
Pan niebiosów obnażony.
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
Ma granice Nieskończony:

Wzgardzony okryty chwałą,
Śmiertelny Król nad wiekami;
A Słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

Cóż masz, niebo, nad ziemiami?
Bóg porzucił szczęście swoje,
Wszedł między lud ukochany,
Dzieląc z nim trudy i znoje,

Nie mała cierpień, nie mała,
Żeśmy byli winni sami,
A Słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

W nędznej szopie urodzony,
Żłób Mu za kolebkę dano.
Cóż jest, czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano;

Ubodzy! Was to spotkało,
Witać Go przed bogaczami,
A Słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

Potem i króle widziani
Cisną się między prostotą,
Niosąc dary Panu w dani:
Mirrę, kadzidło i złoto;

Bóstwo to razem zmieszało
Z wieśniaczymi ofiarami,
A Słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

Podnieś rękę, Boże Dziecię!
Błogosław Ojczyznę miłą!
W dobrych radach, w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę swą siłą,

Dom nasz i majętność całą
I wszystkie wioski z miastami!
A Słowo ciałem się stało
I mieszkało między nami.

Cicha noc, święta noc

Cicha noc, święta noc,
pokój niesie ludziom wszem
a u żłobka Matka Święta
czuwa sama uśmiechnięta,
nad Dzieciątka snem.

Cicha noc, święta noc,
pastuszkowie od swych trzód
biegną wielce zadziwieni,
za anielskim głosem pieni,
gdzie się spełnił cud.

Cicha noc, święta noc,
narodzony Boży Syn,
Pan wielkiego majestatu,
niesie dziś całemu światu
odkupienie win.

Cicha noc, święta noc,
jakiż w tobie dzisiaj cud,
w Betlejem Dziecina święta
wznosi w górę swe rączęta
błogosławi lud.

Dzisiaj w Betlejem...

Dzisiaj w Betlejem, dzisiaj w Betlejem,
Wesoła nowina.

Że Panna czysta, że Panna czysta
Porodziła Syna.
Chrystus się rodzi,
nas oswobodzi, Anieli grają,
Króle witają, Pasterze śpiewają,
bydłęta klękają,
Cuda, cuda ogłaszają.

Maryja Panna, Maryja Panna,
Dzieciątko piastuje.
I Józef święty, I Józef święty,
Ono pielęgnuje.
Chrystus się rodzi...

Choć w stajeneczce, choć w stajeneczce,
Panna Syna rodzi,
Przecież On wkrótce, Przecież On
wkrótce,
Ludzi oswobodzi.
Chrystus się rodzi...

I trzej Królowie, i trzej Królowie,
Od wschodu przybyli,
I dary Panu, i dary Panu,
Kosztowne złożyli.
Chrystus się rodzi...

Pójdźmy też i my, pójdźmy też i my,
Przywitać Jezusa,
Króla nad królami, Króla nad królami,
Uwielbić Chrystusa.
Chrystus się rodzi...

Wigilijne kotlety grzybowo-orzechowe

Składniki:

- 10 suszonych grzybów
- duża cebula
- 3-4 kromki bułki pszennej
- 2-3 łyżki śmietanki
- 2 jaja ugotowane na twardo
- 3-4 łyżki masła
- szklanka posiekanych orzechów włoskich
- szklanka bułki tartej
- 2 jaja
- sól
- pieprz

Przygotowanie:

Umyte grzyby namoczyć na noc, następnego dnia ugotować, odcedzić (wywar wykorzystać do zupy grzybowej). Bułkę namoczyć w śmietance.

Na patelni stopić łyżeczkę masła, zeszklić posiekaną cebulę. Grzyby, cebulę i bułkę przepuścić przez maszynkę, dodać drobno posiekane jaja, orzechy, żółtka i 1-2 łyżki przesianej przez sito bułki tartej. Przyprawić do smaku solą, pieprzem i dokładnie wymieszać. Z białek ubić sztywną pianę, wymieszać z przygotowaną masą. Formować kotleczki (w kształcie krążków lub gwiazdek), obtaczać je w bułce tartej, smażyć na stopionym maśle lub oleju.

Podawać jako dodatek do gorących dań rybnych i kapusty z grochem lub z grzybami.

www.polonia.kharkov.ua

POLONIA
CHARKOWA

Zespół Redakcyjny: Oleg Czernijenko (red. naczelny),
Helena Murawiowa (red. wykonawczy,
opracowanie komputerowe),
Józefa Czernijenko, Katarzyna Bąk.

Adres redakcji: Ukraina 61057 Charków
ul. Krasnoznamionnaja 7/9 m.125
Tel./fax. +38 (057) 336 65 73

Dla korespondencji: Ukraina 61202 Charków
pr. Pobiedy 48 m. 295
E-mail: poloniacharkowa@gmail.com

Redakcja pracuje na zasadach społecznych. Redakcja dziękuje

Senatowi RP i Fundacji "Pomoc Polakom na Wschodzie" za pokrycie kosztów druku i papieru oraz wyposażenia technicznego

Газета зареєстрована Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України за № 816, серія ЖК